

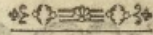
Titel: Hiertet er min Dronning, Fornuften er min Konge. Eller Svar paa det i Magasinet fremsatte Spørgsmaal No. 72. Er det mueligt, at en Hustrues Bolere kan være hendes Mands oprigtige Ven og troe Raadgivere? Naar Manden tager ham til sin Fortrolige, hvad bliver da Følgerne deraf for dem alle tre og Børnene? Her er et svar, men her spørges, om det er grundig, og efter Ønske?

Citation: "Hiertet er min Dronning, Fornuften er min Konge. Eller Svar paa det i Magasinet fremsatte Spørgsmaal No. 72. Er det mueligt, at en Hustrues Bolere kan være hendes Mands oprigtige Ven og troe Raadgivere? Naar Manden tager ham til sin Fortrolige, hvad bliver da Følgerne deraf for dem alle tre og Børnene? Her er et svar, men her spørges, om det er grundig, og efter Ønske?", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 14*, J.R. Thiele, 1771, s. 4. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-1_014-shoot-w1_014_018a_p4_bZONE1426371/facsimile.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 14

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

hed og Døds Handlinger hos en vild Synder, er at fordre Ummæliigheder, ja det strider saa stærk imod hans lastige System, at han meget mere viser, at han ikke vil være sparsom i at ytre sin Ondskab, nej! han vil ikke være en Fustler i Synderlauget; hans høje Kiempe-Stol lader sig ikke noye med at være en lille Synder. Vore Tidens vilde Uteerlighed og Færdighed i at synde lærer os, at fornustige Foll ikke undseer sig ved at kappes om, at agete Mæster-Diævel i de Rollen, der onde Hierte daglig giver dem at spille. Her mødes paa Skuepladsen Riv og Lvedragt, Had og Nag, Ergierighed og Stolthed. Forfængelighed og Selvfloakskab meder hinanden, Horerie og Forraderie kysser hinanden.

Bedrovede Tilskuere! I see og sulke: Al! gid Danmark snart havde spilt sin Tragedie til Ende! Men de nye og idelig afveklende Optrin, de velklædte Kiemper, der træder frem paa vores mid den billige Sorgens Flor behængte Theater adsprededer eders Forbønner, afsnøder eder denne med Sandheden sammenhængende og rimelige Propheetie: Nej, skal Ondskab føre en Nation